

[Henry Christensen.]

langt vanskeligere, end det var rimeligt, end det var forudsat, og end man havde opnået tilslutning til forslaget på.

Der er jo betydelige uafklarede problemer. Den 3. juli finder der masser af overdragelser sted, ligeså den 4. juli og den 5. juli. Hvordan er reglerne for sådanne overdragelser, for afgiftstilsvar osv. osv.?

Men det værste af det hele er, at dette system gennemføres i en skattereformpolitisk situation, hvor det var blevet unødvendigt, hvor det heller ikke kommer til at gøre den nytte, som skulle have været dets begrundelse; det viser bl. a. det forslag, som venstre positivt har fremlagt i sit oplæg under forhandlingerne. Vi havde draget den konsekvens at acceptere at forhandle på grundlag af ophævelse af skattefradragretten for statskat imod indførelse af et andet tilstrækkeligt værn og på grundlag af samtidighedsskat. Vi drog videre den konsekvens, at skulle disse to principper lægges til grund for fremtidens skattereformlovgivning, så måtte det være helt rimeligt og velbegundet, at folketinget i sit arbejde netop udnyttede de muligheder, som en samtidig anvendelse af disse principper stillede til rådighed.

På denne baggrund har vi, som det fremgår af betænkningen, stillet et konkret forslag op, og jeg tror, jeg tør sige det hidtil mest enkle og afbalancerede forslag; der blev jo ikke lejlighed til at drøfte selve disse indslag i skattereformdiskussionen i udvalget, og derfor må det være rimeligt, at jeg her ved anden behandling i folketinget gør nogle bemærkninger derom.

I den skala, vi stiller op, foreslår vi et forsørgerfradrag på 9.000 kr. og et personfradrag for enlige på 5.500; med det som forudsætning er vor skala så enkel, at der af de næste 25.000 kr.s skattepligtig indkomst betales 16 pct., af de overskydende indtægter 40 pct., og først når vi når op på 200.000 kr.s skattepligtig indkomst, går procenten op til 45. Denne skala anvendt, som dens forudsætning var, på samtidig indkomst og under forudsætning af — som finansministeren selv har stillet det op i sine beregninger — en 10 pct.s indkomststigning her i samfundet vil give det samme beløb i statskassen som de nuværende skalaer, bortset fra de 400-500 millio-

ner, som vi har foreslået flyttet over på forbrugsskatter.

Jeg beder det høje ting, inden det træffer sin beslutning på fredag, overveje også det forslag, der her enkelt og konkret er lagt frem, og jeg beder det høje ting overveje det andet store spørgsmål, som vi søgte behandlet og afklaret i vor skattereform, nemlig problemerne om sambeskatningen. Det var et hovedsynspunkt i vort oplæg, at det danske folketing ikke kunne give grønt lys for en skattereform, uden at også dette mangeårige problem på den ene eller den anden måde var afklaret. Også her har socialistpartierne jo foreløbig givet op eller udskudt sagen, men det forhindrer ikke statsministeren i at bruge store ord om sine forslag.

Venstres løsning har altså denne enkle skatteskala som baggrund. Vi har på én gang skabt en socialt afbalanceret skala og tilvejebragt mulighed for i praksis at operere alene med to lange proportionalstræk. Den afbalancerede løsning ligger også i forskellen mellem personfradragene, hvor to enliges fradrag på 2 gange 5.500 kr. lige netop er hustrufradragets 2.000 kr. større end forsørgerfradraget på de 9.000 kr. Også herved bliver vi i stand til på enkel vis og stadig på socialt afbalanceret vis at ophæve særbeskatningen på ægteskaber her i landet. Det kan ikke mere være forsvareligt, at 2 mennesker, der begge har beskæftigelse ude, når de gifter sig, skal betale højere skat, fordi de gifter sig, end de tilsammen skulle betale, hvis de ikke havde giftet sig. Derfor går vort forslag ud på, at hver af ægtefællerne får adgang til at bevare den ret til individuel beskatning, som de havde, inden de giftede sig.

Der er også den anden mulighed, der jo især vil være til gunst for de mindre indkomster: at man bevarer adgangen til sambeskatning, og samtidig gives der hustrufradrag ligesom hidtil. Også for de ægteskaber, hvor hustruen i betragteligt omfang er medhjælpende i den fælles virksomhed, må vi have en løsning. Også her er venstres løsning konsekvent, idet vi også her foreslår valgfrihed mellem halvt hustrufradrag og individuel beskatning, det vil sige „splitting“, således at 30 pct., maksimalt 12.000 kr., af den fælles indtægt kan overføres på hustruen. Endelig er der den